

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821202438
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3821202438.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., Q. VI. Q. XXX/XX, proti oprávnenému na výživné S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, zastúpenému JUDr. Karolom Mečiarom, advokát so sídlom Bojnice, Lúčky 19/3, o zníženie výživného, na odvolanie oprávneného na výživné proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 5Pc/7/2021-83 zo dňa 20. septembra 2021, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 09.09.2019 č.k. 17Pc/6/2019-32 tak, že znížil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči oprávnenému na výživné zo sumy 180 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne, vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred, do rúk oprávneného na výživné, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Ustálil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným proti oprávnenému na výživné (syn navrhovateľa) domáhal zníženia výživného zo sumy 180 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne. Uviedol, že oprávnený na výživné začal študovať na Akadémii Policajného zboru v Bratislave a uzavrel pracovný pomer s Ministerstvom vnútra SR a po nástupe do zamestnania má pravidelný mesačný príjem a zároveň Ministerstvo vnútra SR hradí oprávnenému aj náklady spojené so štúdiom. Pomery navrhovateľa sa od poslednej úpravy výživného nezmenili, došlo však k podstatnej zmene na strane oprávneného na výživné, ktorá opodstatňuje zníženie vyživovacej povinnosti. Oprávnený na výživné s návrhom nesúhlasil. Potvrdil, že je študentom dennej formy štúdia na Akadémii Policajného zboru v Bratislave a od októbra 2020 poberá príspevok vo výške 561 eur mesačne. Ubytovanie a stravu hradí škola. Uviedol, že má mesačné výdavky celkovo v sume 444.39 eur, a to na oblečenie, obuv, hygienické potreby, splátku úveru, telefón, internet, študijné pomôcky, cestovné, lieky a ďalšie, pričom do týchto výdavkov nie sú zahrnuté neočakávané výdavky ako napr. výdavky spojené so vstupným na kultúrne a športové podujatia, vodičskú skúšku, zakúpenie notebooku a ďalšie. Poukázal na to, že vyživovacia povinnosť rodiča trvá do doby, kým je dieťa schopné samo sa živiť a túto schopnosť nadobudne až absolvovaním štúdia na vysokej škole. Rodičia pritom majú plniť svoju vyživovaciu povinnosť podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov. Návrh na zníženie výživného žiadal zamietnuť ako nedôvodný.

3. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že naposledy bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 17Pc/6/2019-32, zo dňa 09.09.2019, v zmysle ktorého bola vyživovacia

povinnosť voči oprávnenému zvýšená zo sumy 80 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2019. V tom čase oprávnený na výživné navštevoval posledný ročník gymnázia, do školy dochádzal každý deň autom, náklady na knihy a zošity vo výške cca 70 eur ročne, obedy v škole vo výške 40 eur mesačne, býval v rodinnom dome patriacom jeho starej matke spolu so svojou matkou, starou matkou, strýkom a bratom. Vlastný príjem nemal žiadny. Matka oprávneného dosahovala príjem vo výške 400 eur mesačne, mala množstvo dlhov z podnikania, vlastnila rodinný dom, ktorý obývala jej matka. Navrhovateľ pracoval ako živnostník v Rakúsku s tým, že tam odpracoval celkovo 182 dní v roku, býval v prenajatej izbe, za ktorú hradil 440 eur mesačne. Súd v konaní ustálil, že čistý príjem navrhovateľa predstavoval približne 1.400 eur mesačne. Navrhovateľ vlastnil rodinný dom v G., v súvislosti s ktorým splácal úver vo výške 390 eur mesačne. Žil s manželkou, jej synom a ich spoločnou maloletou dcérou. Manželka navrhovateľa dosahovala príjem vo výške 140 eur mesačne. V súčasnosti navrhovateľ aj naďalej pracuje ako SZČO v Rakúsku, prácu vykonáva v rozsahu 182 kalendárnych dní, inú prácu nevykonáva. Z daňového priznania za rok 2020 vyplýva, že mal príjem vo výške 41.300,79 eur, výdavky predstavovali sumu 29.407,01 eur a jeho daňová povinnosť za uvedený rok bola vo výške 1.121,94 eur. Výdavky na účely daňového priznania predstavovali odvody na zdravotné a sociálne poistenie, stravné v sume 45 eur denne, náklady na auto - servis, pohonné hmoty, diaľničná známka a pod., zakupovanie ručného náradia a jeho opravy, ubytovanie, pracovné oblečenie. Navrhovateľ uviedol, že jeho príjem za rok 2021 je približne rovnaký ako bolo jeho daňové priznanie za rok 2020. Navrhovateľ žije s manželkou a maloletou dcérou, spolu s manželkou sú bezpodieloví spoluvlastníci rodinného domu v G. a navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom pozemkov v podiele 1/8 v k.ú. E. T.. Uviedol mesačné výdavky na stravu 175 eur, oblečenie a obuv 35 eur, hygienické potreby 20 eur, lieky 5 eur, hypotekárny úver 201,21 eur, maloletú B. 125 eur, výživné na oprávneného 180 eur, náklady spojené s bývaním 70,59 eur (pomerná časť). Navrhovateľ uviedol, že vlastní osobné motorové vozidlo zn. Dacia K.. Výživné na oprávneného doposiaľ riadne hradil. Oprávnený na výživné je v súčasnosti študentom 2. ročníka na Akadémii Policajného zboru v Bratislave. Podľa potvrdenia školy je od 01.09.2020 v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru a štúdium je bezplatné. Ministerstvo vnútra SR oznámilo, že náklady na ubytovanie a stravovanie sa kadetovi povolnému na dennú formu bakalárskeho študijného programu poskytujú bezplatne. Podľa potvrdenia Ministerstva vnútra SR oprávnený má priemerný čistý mesačný príjem 563,73 eur. Uviedol mesačné výdavky na telefón 15,16 eur, permanentku do fitness 24 eur, internet 16,90 eur, elektrina 200 eur, úver 83,33 eur, lieky 15 eur, cestovné 15 eur, študijné pomôcky 30 eur, oblečenie a hygienické potreby 45 eur a na stravu 100 eur mesačne. Žije v rodinnom dome v Kľačane. Oprávnený nevládni žiaden nehnuteľný majetok ani motorové vozidlo. Matka oprávneného má v súčasnosti podnikat' v oblasti gastroslužieb, z výpisu z LV č. 689 pre k.ú. Nitrianske Pravno vyplýva, že je výlučnou vlastníčkou rodinného domu a príľahlých pozemkov, pričom nehnuteľnosti sú zaťažené množstvom exekúcií.

4. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa ust. § 62 ods. 1, 2, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že od poslednej úpravy výživného na strane navrhovateľa k zmene pomerov nedošlo, avšak nastala podstatná zmena pomerov na strane oprávneného na výživné. Oprávnený je v súčasnosti študentom dennej formy štúdia na Akadémii Policajného zboru v Bratislave, podľa potvrdenia školy je však štúdium bezplatné a oprávnený bol zároveň s nástupom štúdia prijatý aj do služobného pomeru príslušníka Policajného zboru SR a je mu pravidelne mesačne vyplácaný služobný plat. Podľa potvrdenia zamestnávateľa Ministerstva vnútra SR oprávnený na výživné má priemerný čistý mesačný príjem vo výške 563,73 eur. Z tohto príjmu si oprávnený môže hradit' všetky vyčíslené výdavky, ktoré mu mesačne vznikajú celkovo vo výške 544,39 eur. Súd ustálil, že oprávnený na výživné nadobudol schopnosť sám sa živiť, a to napriek tomu, že štúdium na Akadémii Policajného zboru v Bratislave ešte neukončil, keď podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine je trvanie vyživovacej povinnosti rodičov vymedzené do doby, kedy dieťa nadobudne schopnosť samo sa živiť, nie do ukončenia štúdia. Vo väčšine prípadov sa tieto dva momenty kryjú, t.j. dieťa nadobúda schopnosť samo sa živiť po ukončení prípravy na svoje budúce povolanie, pričom v uvedenom prípade je situácia odlišná. Oprávnený na výživné bol prijatý do riadneho služobného pomeru príslušníka Policajného zboru SR, teda zaradený do štátnej služby, je mu pravidelne mesačne vyplácaný plat v priemernej výške 563,73 eur v čistom a tento pokrýva jeho mesačné výdavky, ktoré v konaní deklaroval. Za tejto situácie možno konštatovať, že nadobudol schopnosť sám sa živiť. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ sa návrhom domáhal iba zníženia jeho vyživovacej povinnosti a ide o konanie, ktoré možno začať len na návrh, súd bol návrhom navrhovateľa viazaný. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie považoval návrh navrhovateľa za dôvodný, a preto mu v celom rozsahu vyhovel a znížil výživné na oprávneného zo sumy 180 eur mesačne na sumu 50 eur

mesačne s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie oprávnený na výživné a uviedol, že rozhodnutie o znížení výživného považuje za neprimerané a v rozpore s ustanovením § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal len z príjmu navrhovateľa (otca) za rok 2020 a nestotožnil sa s jeho návrhom, aby súd prihliadal na príjem otca za obdobie od januára do septembra 2021, kedy otec pracoval v Rakúsku v tom smere, aby predložil, ako živnostník pracujúci v Rakúsku, dodávateľské faktúry a vyčíslil náklady na podnikanie. Súd nevzal do úvahy ani návrh, aby otec predložil potvrdenie zamestnávateľa jeho manželky o jej príjmoch za uvedené obdobie. Súd nezaujal stanovisko k vysvetleniu otca, prečo vykonáva podnikateľskú činnosť v Rakúsku iba 180 dní a čo mu bráni v tom, aby podnikal na Slovensku. Otec tiež uviedol, že pokiaľ by vykonával prácu v Rakúsku viac ako 182 dní, musel by celý svoj príjem zdaňovať a založiť si živnosť v Rakúsku. Týmto otec potvrdil, že každoročne pracuje iba pol roka, hoci mu nič nebráni v tom, okrem toho, že by musel platiť dane v Rakúsku. Pol roka tak nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť. Týmto spôsobom si neplní svoju povinnosť prispievať na výživu oprávneného podľa svojich možností a schopností. Nemožno súhlasiť so súdom prvej inštancie, že mesačná finančná suma, ktorú oprávnený dostáva od Ministerstva vnútra SR, je platom zo štátnej služby. Táto suma má motivačnú funkciu podobne ako štipendium, ktoré poberajú študenti za svoj prospech. Nemožno to považovať za plat, nakoľko má účel motivovať študenta k úspešnému ukončeniu štúdia a jeho stabilizácii v policajnom zbore. Vzhľadom k tomu, že oprávnený neukončil svoju prípravu na povolanie, súd nemal vyhovieť návrhu na zníženie výživného bez toho, aby vykonal dokazovanie o majetkových pomeroch navrhovateľa. Oprávnený na výživné navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2020 vyplýva, že čistý mesačný príjem navrhovateľa v roku 2020 predstavoval sumu vo výške 897,65 eur. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že od poslednej úpravy výživného nedošlo na strane navrhovateľa k zmene pomerov a pri rozhodovaní vychádzal z totožného príjmu, ktorý navrhovateľ dosahoval počas poslednej úpravy výživného, teda zo sumy 1.400 eur. Oprávnený na výživné v odvolaní poukazoval na to, že mesačná suma, ktorú poberá od Ministerstva vnútra SR, má motivačnú funkciu podobne ako štipendium. Navrhovateľ uviedol, že z potvrdenia Akadémie policajného zboru v Bratislave je oprávnený od 01.09.2020 v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru a podľa potvrdenia Ministerstva vnútra SR čistý mesačný príjem oprávneného zo služobného pomeru predstavuje sumu vo výške 563,73 eur. Z uvedeného vyplýva, že príjem oprávneného tvorí riadny plat, ktorý mu je pravidelne vyplácaný. Nejedná sa o žiadnu motivačnú odmenu, ktorá by bola odporcovi vyplácaná len sporadicky pri splnení určitých špecifických podmienok. V konaní bolo preukázané, že čistý mesačný príjem oprávneného je v priemere 563,73 eur a jeho mesačné bežné výdavky sú v priemere vo výške 544,39 eur. Príjem oprávneného plne postačuje na pokrytie jeho mesačných výdavkov a oprávnený nadobudol schopnosť sám sa živiť. Navrhovateľ si je vedomý skutočnosti, že má zákonný nárok na zrušenie vyživovacej povinnosti k oprávnenému, pričom s dobrým úmyslom finančne pomáhať oprávnenému v začiatkoch jeho štúdia a pracovnej kariéry, v konaní požadoval len zníženie výživného. Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

7. Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote, má predpísané náležitosti, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a 66 CMP prihliadnúc na prípadné vady konania podľa § 67 CMP a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dospel k záveru, že toto je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

8. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam oprávneného na výživné dodáva nasledovné.

9. Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu

svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

11. Súdne rozhodnutia o výživnom na plnoleté dieťa možno zmeniť alebo zrušiť len na návrh a súčasne len vtedy, ak sa zmenili pomery. Plynutím času môže nastať akákoľvek zmena pomerov tak na strane osoby povinnej ako aj osoby oprávnenej na výživné, ktorá spravidla súvisí s ich zárobkovými, osobnými a majetkovými pomermi. Výživné možno zmeniť v prípade výraznej zmeny rozhodujúcich okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia. V zmysle Zákona o rodine pre zákonný vznik vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je relevantnou objektívna právna skutočnosť narodenia dieťaťa a jej zánik zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Kedy nastane takýto faktický stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a pod. Schopnosť samostatne sa živiť býva tradične interpretovaná extenzívne ako schopnosť samostatne uspokojovať všetky svoje potreby (hmotné, kultúrne, a pod.). Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba podľa právnej teórie i ustálenej súdnej praxe rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Tento stav musí byť trvalý, pretože príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. V každom prípade treba vychádzať z konkrétnych okolností.

12. Súd prvej inštancie v predmetnom konaní zisťoval s poukazom na vykonané dokazovanie, či došlo k zmene pomerov na strane účastníkov konania v takej miere, ktorá odôvodňuje navrhované zníženie výživného na oprávneného a porovnával pomery účastníkov v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom na oprávneného (plnoletého dieťaťa) s pomermi existujúcimi v čase aktuálneho rozhodovania o znížení výživného. Naposledy bolo o výživnom na oprávneného rozhodované rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 17Pc/6/2019-32, zo dňa 09.09.2019, v zmysle ktorého bolo výživné na oprávneného zvýšené zo sumy 80 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne. V čase poslednej úpravy navrhovateľ (otec ako osoba povinná platiť výživné) pracoval ako živnostník v Rakúsku, kde odpracoval 182 dní v roku, dosahoval čistý mesačný príjem vo výške 1.400 eur a za bývanie v prenájme platil 440 eur mesačne. Navrhovateľ v tom čase vlastnil rodinný dom v Prievidzi, v súvislosti s ktorým platil úver vo výške 390 eur mesačne a v spoločnej domácnosti žil s manželkou, jej synom a spoločnou maloletou dcérou. Pomery na strane navrhovateľa sa zásadne nezmenili, nakoľko v súčasnosti je aj naďalej živnostníkom pracujúcim v Rakúsku v rozsahu 182 dní v roku a inú prácu nevykonáva. Z daňového priznania za rok 2020 vyplýva, že navrhovateľ mal príjem vo výške 41.300,79 eur, výdavky vo výške 29.407,01 eur a daňovú povinnosť vo výške 1.121,94 eur. V spoločnej domácnosti aj naďalej žije s manželkou a ich maloletou dcérou v rodinnom dome v Prievidzi. Navrhovateľ je aj podielovým spoluvlastníkom pozemkov (orná pôda) v k.ú. Veľké Kapušany v podiele 1/8 a vlastní osobné motorové vozidlo zn. K. K.. Mesačné náklady navrhovateľa predstavujú náklady na stravu vo výške 175 eur, oblečenie a obuv vo výške 35 eur, hygienické potreby vo výške 20 eur, lieky vo výške 5 eur, hypotekárny úver vo výške 201,21 eur, bývanie vo výške 70,59 eur, na maloletú dcéru vo výške 125 eur a výživné na oprávneného vo výške 180 eur. V čase posledného rozhodovania o výživnom bol oprávnený študentom 4. ročníka gymnázia, náklady na školské pomôcky mal vo výške 70 eur ročne, na stravu v škole vo výške 40 eur mesačne, pričom nemal žiadny príjem. Oprávnený žil v spoločnej domácnosti s matkou, starou matkou, strýkom a maloletým bratom v rodinnom dome vo vlastníctve starej matky. Matka oprávneného dosahovala čistý mesačný príjem vo výške 400 eur a mala dlhy z podnikania. Aktuálne je oprávnený študentom 2. ročníka na Akadémii Policajného zboru v Bratislave a jeho mesačné výdavky sú na telefón vo výške 15,16 eur, internet vo výške 16,90 eur, permanentku do fitnes vo výške 24 eur, elektrinu vo výške 200 eur, úver vo výške 83,33 eur, cestovné vo výške 15 eur, študijné pomôcky vo výške 30 eur, oblečenie a hygienické potreby vo výške 45 eur, lieky vo výške 15 eur a na stravu vo výške 100 eur. Z oznámenia Akadémie Policajného zboru v Bratislave vyplýva, že štúdium je bezplatné a oprávnený je od 01.09.2020 zaradený do služobného pomeru štátnej služby kadet. Z podania Ministerstva vnútra SR zo dňa 19.08.2021 vyplýva, že oprávnený je od 01.09.2020 v štátnej službe kadeta Policajného zboru, jeho priemerný čistý mesačný príjem predstavuje sumu vo výške 563,73 eur a náklady na ubytovanie a stravu sa oprávnenému poskytujú bezplatne.

13. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že v danom prípade došlo na strane oprávneného plnoletého dieťaťa k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje navrhované zníženie vyživovacej povinnosti otca (navrhovateľa) na oprávneného zo sumy 180 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne. Za podstatnú zmenu pomerov a schopnosť oprávneného, ako plnoletého

dieťaťa, samostatne sa živiť bolo v danom prípade správne ustálené, že sa tak stalo nástupom oprávneného do služobného pomeru štátnej služby so zaradením na pozíciu kadet ako príslušníka Policajného zboru SR dňa 01.09.2020, bez ohľadu na skutočnosť, že je oprávnený študentom 2. ročníka denného bakalárskeho štúdia na Akadémii Policajného zboru v Bratislave. V spojení so zaradením oprávneného do služobného pomeru ako príslušníka Policajného zboru SR, oprávnený poberá riadny služobný plat a jeho priemerný čistý mesačný príjem predstavuje sumu vo výške 563,73 eur, o čom svedčí oznámenie Akadémie Policajného zboru v Bratislave zo dňa 08.07.2021 a odpoveď Ministerstva vnútra SR na žiadosť zo dňa 19.08.2021. S poukazom na uvedené sa tak nemožno stotožniť s námietkou oprávneného, že mesačná finančná suma, ktorú oprávnený poberá od Ministerstva vnútra SR má motivačnú funkciu ako štipendium a nemožno ju považovať za plat. Oprávnený ďalej namietal, že doposiaľ neukončil prípravu na svoje povolanie a súd nemal vyhovieť návrhu na zníženie výživného bez toho, aby vykonal dokazovanie o majetkových pomeroch navrhovateľa. K uvedenému odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na zistenie majetkových pomerov navrhovateľa vykonal potrebné dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s pripojeným spisom sp. zn. 17Pc/6/2019, daňovým priznaním navrhovateľa za rok 2020, dokladmi o výdavkoch navrhovateľa, LV č. XXXXX pre k.ú. Prievidza, LV č. XXXX pre k.ú. E. T. a ďalšími dôkazmi, na základe vykonaných dôkazov porovnal predchádzajúce a aktuálne majetkové a osobné pomery účastníkov konania, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a riadne odôvodnil napadnutý rozsudok. Neobstojí ani odvolacia námietka oprávneného, že súd prvej inštancie vychádzal len z príjmu navrhovateľa za rok 2020 a neprihliadol na príjmy navrhovateľa za obdobie od januára do septembra 2021. Daňové priznanie k dani z príjmov samostatne zárobkovo činnnej osoby, v tomto prípade navrhovateľa, za zdaňovacie obdobie 2021 je daňovník povinný podať do 31.03.2022. Z uvedeného dôvodu, súd prvej inštancie nemohol vychádzať z príjmov navrhovateľa za rok 2021, nakoľko zdaňovacie obdobie za rok 2021 neskončilo a ešte nebolo podané daňové priznanie za tento rok. Súd prvej inštancie správne vychádzal z posledného daňového priznania navrhovateľa za rok 2020.

14. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry odvolací súd konštatuje, že príprava na budúce povolanie formou vysokoškolského štúdia sa všeobecne považuje za efektívny spôsob získania kvalifikácie, keď vyživovanej osobe zabezpečí do budúca väčšie možnosti uplatnenia na trhu práce, a teda dosiahnutie schopnosti samostatne sa živiť. Síce samotná skutočnosť, že oprávnený je študentom 2. ročníka Akadémie Policajného zboru v Bratislave a neukončil prípravu na budúce povolanie, v dôsledku čoho nie je schopný samostatne sa živiť, má vo všeobecnosti základ v ustanovení § 62 ods. 1 Zákona o rodine, avšak je potrebné hodnotiť vyživovaciu povinnosť obozretne a pojem schopnosť samostatne sa živiť je nevyhnutné vykladať podľa špecifik a okolností každého konkrétneho prípadu. Možno prijať taký výklad daného pojmu, že plnoleté dieťa je schopné samostatne sa živiť, ak je spôsobilé samostatne a z vlastných zdrojov uspokojovať všetky nevyhnutné životné náklady a potreby, čo v uvedenom prípade bolo splnené. Nástupom oprávneného do služobného pomeru štátnej služby odo dňa 01.09.2020 a mesačným poberaním služobného platu, oprávnený nadobudol schopnosť samostatne sa živiť, keď jeho priemerný mesačný čistý príjem, ktorý je vo výške 563,73 eur, pokryje všetky mesačné náklady oprávneného vo výške 544,39 eur, pričom oprávnený má bezplatné štúdium na Akadémii Policajného zboru v Bratislave a taktiež sa mu poskytuje bezplatne ubytovanie a strava. Čistý mesačný príjem, ktorý poberá oprávnený titulom vykonávania služobného pomeru ako príslušníka Policajného zboru SR, nie je prechodného charakteru a ide o poskytovanie riadneho služobného platu. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že oprávnený je schopný samostatne a z vlastných zdrojov, resp. zo svojho mesačného príjmu uspokojovať všetky svoje nevyhnuté a životu potrebné náklady. Aj napriek skutočnosti, že zmena pomerov na strane oprávneného je dôvodom na zrušenie výživného, navrhovateľ sa návrhom domáhal iba zníženia vyživovacej povinnosti voči oprávnenému, v zmysle ust. § 155 CMP a § 157 CMP ide konanie, ktoré možno začať len na návrh, nebolo možné rozhodnúť nad rozsah daného návrhu, preto bolo potrebné vyhovieť návrhu navrhovateľa a znížiť výživné na oprávneného zo sumy 180 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne.

15. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je p r í p u s t n é dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len "CMP").

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa CMP.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutel'ných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa CMP a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.